

Angstvrees

Baronie-Waalwijk Zaterdag 26-09-2015

Laat ik om te beginnen maar eens beginnen met het bewieroken van de hofschrijver des Bredase baronnen. Iemand bijgenaamd Spitfire (of zal hij/zij echt zo heten?) verzorgt menig schaakverslag. Zijn/haar schrijfsels lezend ontstaat de indruk van een breed ontwikkeld (Stukjes in Latijn, Stukjes over Beethoven, Stukjes over karbevrachting) persoon, waarvan eigenlijk het opmerkelijkst is dat het zo weinig over schaken gaat (Mogelijk betreft het iemand uit de onderste regionen van de vereniging, die uit hoonangst geen analyses aandurft?). Hiermede probeert hij/zij zgeschreven, het schaakverslaggeven volgens de klassieke leer (barre heentocht, spannende partijen en nipte winst danwel verlies) van nieuwe impulsen te voorzien. Ik lees hem/haar graag ende vaak en zal ter zijner/harer steun ook eens afwijken van het traditionele pad.

Want natuurlijk was onze heenweg bizar (Gehele A59 gelukkig aan de verkeerde (want terug-weg) afgesloten), onze voorbereiding dienovereenkomstig (had ik snodverju mijn telefoonaccu leeg. Onbereikbaar was ik zelden. Net nu iedereen me nodig had want) natuurlijk was ik (en de oosterse wijzen die mij gebruikelijk vergezellen) te laat. Het mag een wonder heten dat er nog op 8 borden geschaakt is.

Het moeilijkste overigens is niet bij de Vredenbergh aankomen. Neen, het moeilijkst is er binnen te geraken. Echt, er is zonder professionele hulp van binnenuit, niet binnen te komen. Je hebt daar een draaiachtige-sluisdeur, waarbij de eerste hindernis (de slusingang) nog te overwinnen valt, maar de tweede (de sluisuitgang en tevens gebouwingang dus) dus niet. En dan sta je in dat niemandgebied te wachten tot het drop regent. Natuurlijk helpen de aanwijzingen die op het glas staan, je niets. Om het sadistische karakter nog verder te onderstrepen is er naast deze glazen martelcel een prachtige marmeren BUSTE (ik heb het over een beeld van een bijzonder wel geproportioneerde vrouwelijke voorborst) gepositioneerd, waarvan het belangrijkste is dat je er conform bijgevoegd schrijven NIET AANKOMEN mag. En al die tijd staan er minimaal 4 baronnen je aan te schouwen onderwijl net doend of ze dat niet doen. Pas als de onzen (we stonden er met zijn 6-en) gebaren van een bepaald dreigingsgehalte beginnen te vertonen gaat de deur plotsklaps open en wordt er collectief blind en doof zijn geveinsd. Mijn ernstig advies aan teams die nog ter Vredenbergh moeten, is in ieder geval eten, drinken en zuurstof mee te nemen. Je krijgt er geen spijt van.

Via een intern gangenstelsel waarvan ik me net name de erotische kunst herinner (het was de gehele middag druk voor het kantoor van bestuurder Paalvast(!?), waarvoor om moverende redenen een geschluderde danseres hing die verdraaid weinig om het lijf had), maar zeker niet de weg terug, werd het strijdtoneel gevonden alwaar de opstellingen bekend gemaakt werden. Haha, hoorden wij Kees en de zijnen hardop denken, Remco is er niet bij. Men rook kansen. En alwaar de Baronie in de uitnodiging om winst had verzocht (aangezien wij toch geen kampioen willen worden, anders hadden we het immers verleden seizoen wel gedaan!!!? En interessant en niet geheel onterecht punt), gingen ze er nu echt in geloven. Dat is link. Niets is namelijk zo gevaarlijk als valse hoop. Echt, weinig verlamt beter. Alhoewel,

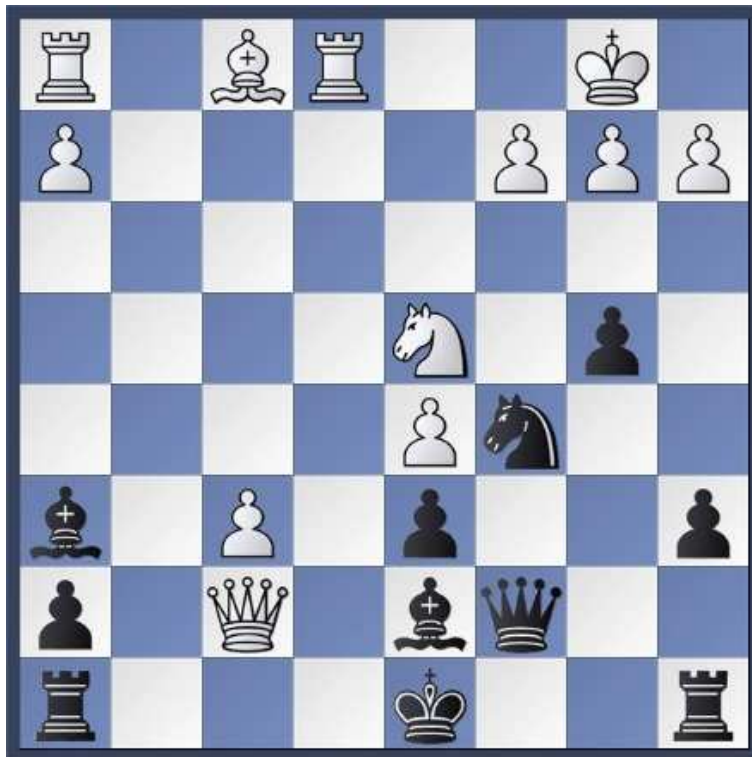
dit gezegd hebbend, ben ik zelf nogal gevoelig voor angst. Angst is ook link. En daarnaast een slechte raadgever, en ditto drijfveer. Ik ben niet graag bang. De gedachte dat er mogelijk angst loert, volstaat om mij van slag te krijgen. Echt, angst is eng. Ik ben er behoorlijk bang voor.

Zo kwam ik er afgelopen zomer achter dat ik hoogtevrees heb. Ik herinner me de beginjaren van mijn bergpassie, waarin ik in mijn dunste t-shirt en op mijn slippers met mijn jongste opgenekt, op hoogten arriveerde, waar anderen met bespijkerde schoenen en voorzien van helm ende touw me aanschoten en vroegen waar ik in godsnaam mee bezig was. En of ik niet HEEL snel waar naar beneden wilde gaan. Afgelopen zomer was een onschuldige kammetje gecombineerd met een nog onschuldiger zomerbriesje, voldoende om tot terugtrekking (vanwege angst er afgeblazen te worden) te besluiten. Next day and next tocht dus dan maar door het bos. Geen afgrondsuitzicht ende dus geen hoogtevrees. Via een straffe klim (bijna 1000 mtr hoogteverschil) zouden we als beloning een prachtig bergmeer bereiken. Dan blijkt het bos het rijk der vliegen. En dat zijn zweetsmullers. Als ik door de bomen al het bos niet gezien had (laat staan de afgronden) dan hadden de vliegenzwermen mij het uitzicht wel belemmerd. Toen gingen echt binnen een kwartier mijn beide schoonzolen eraan (Echt goeie schoenen. Hebben lang prima gefunctioneerd. En nu binnen 15 minuten allebei naar Sjaak? Is dat toeval), beginnen mijn knieën te protesteren en krijg ik ernstige darmdrang. Gewoon even het bos in, aldus mijn klimgenoten. Maar bij mij is het hoofd de baas (zei Donner al niet dat het lichaam slechts dient om het hoofd te dragen?) en dus heb ik mij menig uur klimmend en iets minder menig uur dalend (dat gaat gelukkig sneller) verzet tegen steeds sterkere ende overtuigender lichaamssignalen. De prijs voor de winst in deze interne ego-strijd betaal je in de daaropvolgende dagen in de vorm van diverse darmklachten (diarree, constipatie, flatulentie, etc.....) met rente terug.

In Nederland hebben we vluchtelingenangst. Vanuit de vrees voor het onbekende worden hen de ernstigste wanddaden toegeschreven. Asielzoekers gaan stelen, verkrachten, moorden en wat nog het ergste is: NOOIT MEER TERUG. Ik weet niet zeker, maar ik wil degene nog tegenkomen die na een persoonlijke kennismaking met een vluchteling, na het ongetwijfeld vreselijke verhaal van zijn belevenissen aangehoord te hebben, en na hem in zijn ogen gekeken te hebben, nog steeds hulp weigert. Dat zijn er niet veel, durf ik te zeggen. En diegene die dat wel doen, die personen zie ik liever vertrekken dan die vluchtelingen. Dit geschreven hebbende, wil ik natuurlijk niet beweren dat iedereen en alles opgevangen moet worden. Nee, nee, nee Dat zeg ik niet... Ik kijk wel uit. Ik zeg niets. Het is altijd beter je mond te houden. Voor je het weet springt er iemand voor je auto.

Angst laat zich het effectiefst bestrijden met kennis. Als je het weet oftewel begrijpt is de angst al bijna verdwenen. Neem nu die bloedmaan van verleden week. Wetende dat het komt door de exacte locatie van de maan in de baan rond zon of aarde of zoiets, is het een interessant en ongevaarlijk fenomeen geworden. Vroeger, daarentegen, dacht men dat rode draken de maan aanvielen? Ja, daar had ik dan natuurlijk wel voor opgestaan. Dat zie je immers niet vaak. Draken die de maan te lijf gaan. Daar zit een goeie film in, denk je dan. En wie weet, winnen die draken het wel. En veroveren ze de maan. Dat zou wat wezen....gaan ze daarna voor de aarde, of trekken ze meteen door naar bijvoorbeeld Mars. Mijn fantasie gaat prompt aan de loop. Maar midden in de nacht het warme bed verlaten om te aanschouwen dat de maan ergens in de baan rond de zon ergens voor hangt, of zoiets, dat natuurlijk niet. Ik bekijk later de foto's wel. Ja, toch....

Nog een goed voorbeeld van op kennis gebaseerd angstverdrijving speelde zich af in mijn partij. Kees had mij tegen Michiel Antonissen (2 ss-en, geen h, maar wel 1970!!) opgesteld. En hiermede onmiddellijk mijn hele voorbereiding te niet gedaan. Dat soort krachtpaters horen toch hoger te zitten, Kees? En dan nog met zwart ook. Na ettele zetten in ditto minuten kwamen we aan bij de volgende kritieke stelling 21: ... waarin zwart aan zet is.

Antonissen – Sinnige

z

Reeds beefden en trilden mijn teamgenoten. Dit wordt een snelle 0, zo voorspelden zij. Kijk eens, wat een aanvalstelling, en dat slechts ten koste van 1 stuk (waar ook nog 2 pionnen voor binnengehaald zijn). Dat wordt een korte pot. Angst om niets, kon ik hen geruststellen. Ik wist van deze stelling namelijk het nodige. En ik wist precies waar Michiel het theoretische pad reeds verlaten had. Ik moest natuurlijk wel even goed nadenken hoe van dit gegeven gebruik te maken. Lang dacht ik hier met Te8 het tij te kunnen keren. Maar ik vond het gezien Lh3 te link. Goed gezien, zegt later ook de absolute waarheid: Rybka. Maar wat blijkt. Ook met Lg2 maar bovenal met het werkelijk prachtige Te7 blijft wit bovenliggen. Dat is een mooie zet zeg, Te7. Die had Michiel op zeker gevonden. Ik had hem totaal niet gezien en het is dan dus echt slechts aan mazzel te wijten (en aan mijn terechte vrees voor Lh3) dat ik geen Te8 speelde, maar het veel minder voor de hand liggende en tevens aanzienlijk sterkere: Le8!! HaHa, nu moeten de dames eraf, en lijkt de angel uit wits aanval. na 22: Dc7 Kc7 staan we als volgt:

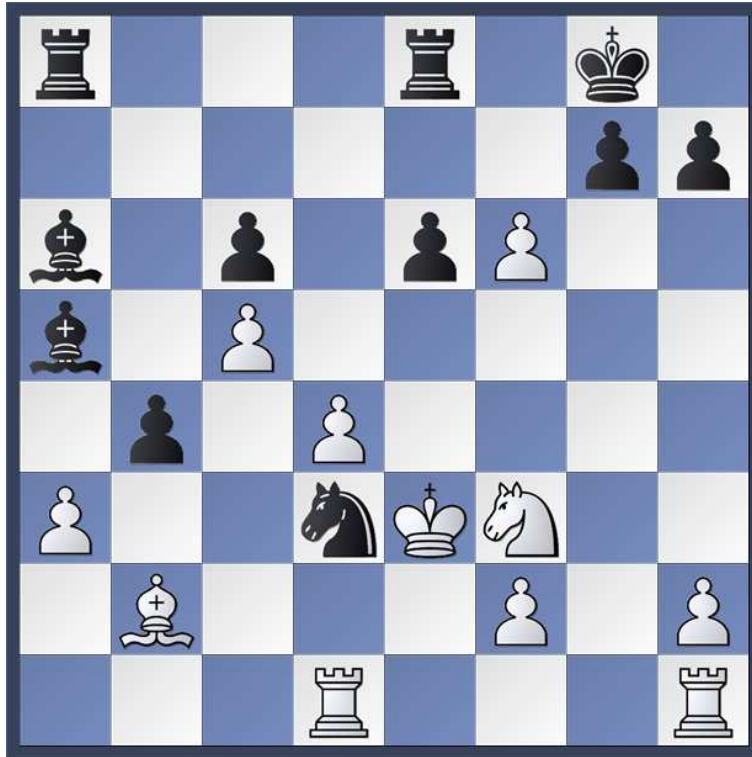

Antonissen – Sinnige

w

Hier moet Michiel (Natuurlijk, sprak ik stoer na de hulp van menig digitale vriend te hebben ingeroepen) d7 spelen. In de partij niet eens gezien laat staan overwogen. Witveldige loper moet weg (slaan kost loper) en het wordt met zo'n verre pion nog verkeerd spannend. Computer geeft 0.0 hetgeen zoveel betekent als dat het nog lang niet gespeeld is. Pe6 is altijd een goede witte zet, en er is via Lh3 en torenverdubbeling nog volop ellende te creëren. Wits stukken werken beter samen en zijn spel is belangrijk eenvoudiger. Dit had hij waarschijnlijk gewonnen. *(Sterker nog, ik vind bij nadere beschouwing de witte stelling zo sterk dat ik hierbij besluit ende aangeef deze variant niet meer te spelen. Als ik dit doe om mogelijke meelezende toekomstige tegenstanders op een dwaalspoor te brengen is het overigens slimmer om deze mededeling NIET te doen, toch?? Nou ja, maakt niet uit, we zien wel)* Michiel baalt echter van die dame-ruil en lijkt gevoelsmatig de aanvalskansen opgegeven te hebben. Hij zoekt naar andere manieren om te compliceren en besluit dus in plaats van d7 voort te zetten met Lh3. De zet die in vele varianten winnend was, is dat nu echter niet meer. Zwart kan dan via Lg5 de verre vrijpion arresteren (op de volgende of daaropvolgende zet) en de partij is zo ongeveer wel gespeeld. Ik doe (laf als ik ben) echter Kb6, waarna Michiel met a3 wederom op koningsjacht gaat. De verdere zetten zijn niet echt relevant meer. Op zet 35 legt wit zijn koning om. Kijk, dat is voor schrijver dezes een echte scalp. 1970 met zwart verslaan (in de eerste seizoenspot), dat is lekker.

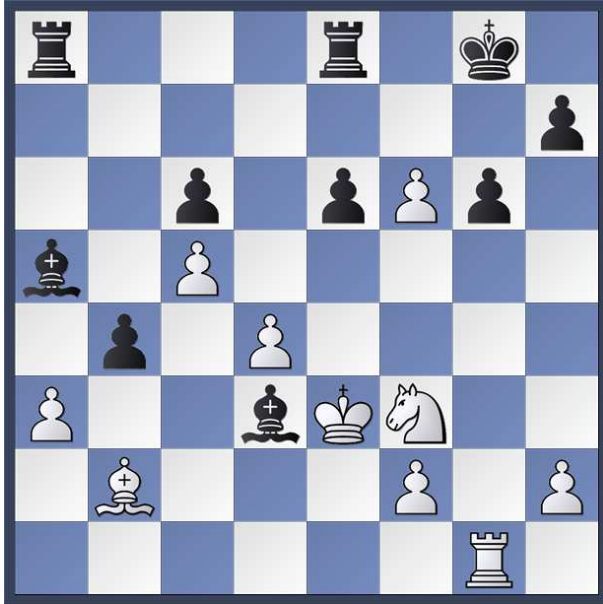
Wat ook lekker was was (of is is ipv was was mooier??) Adje pot tegen Oscar (waarvan ik om onduidelijke redenen de gehele tijd het gevoel heb dat hij Carlos heet???) Echt, zelfs nu ik dit schrijf twijfel ik en moet ik het weer opzoeken. Bizar, niet ???) . Kijk eens hier:

Kroot - Hemmers

w

Ad gaat een kwaliteit (of meer) verliezen en heeft dus ernstige problemen. Daar wordt hij glad, glibberig ende tricky van. Zij die hem kennen, weten dat. Je moet hem niet in dit soort problemen brengen. Het is net als in de j8. Aangeschoten wild wil je niet. Daar moet je achteraan, gedoe, etc. Je schiet ze dood, of je schiet NIET. Zo ook bij Ad. Of je zet hem mat, of je laat hem met rust. Oscar (Carlos?) weet dat natuurlijk niet en denk hier groot voordeel te boeken. Dat klopt ook. Maar wetende dat hij verloren heeft en dus niet meer kan verliezen, wordt Ad creatief en gevaarlijk. Eerst maar eens met 31:Thg1 de kwaliteit van Oscar (ja, ik ben nu overtuigd, zo heet Oscar) zijn zenuwen testen. Even doorrekenen leert dat Pb2 loperslaan eeuwig schaak levert en daar zitten de Baronnen niet op te wachten. Hier heeft Oscar gemist dat hij via het eenvoudige ende briljante Ta7 nog steeds die kwal scoort en tevens alle tegenspel kansen om zeep helpt. Nee, hij speelt g6?. Een slap zetje van het type waarvan Ad scherp wordt. Hij ruikt bloed, gaat zijn schwindel een slinger geven en schakelt een tandje bij. Kijk maar eens wat hij na Td3 Ld3 voor volgende truc bedenkt:

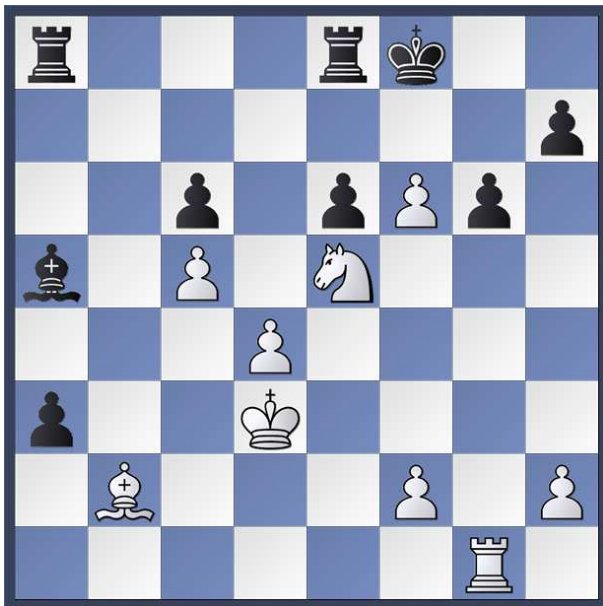

Kroot - Hemmers

w

Normale mensen spelen Kd3 en gaan na nog een zet of 5 a 6 opgeven. Adje speelt Pe5 (!!)

en weet Oscar weer aan het schrikken te krijgen. Nog steeds niks aan de hand. Via Teb8 is alles onder controle en de kwaliteitswinst in de pocket en het opgeven_binnen_5a6_zetten scenario weer van kracht. Oscar speelt 33: ... Kf8(?) en via 34: Kd3 ba doet Ad zijn volgende truc:

Kroot - Hemmers

w

35: Lc1(!!) zo van, je moet de tegenstander altijd in de gelegenheid stellen fouten te maken. Nog steeds kan zwart via het reeds eerder genoemde Teb8 de winst bijschrijven, maar consequent als hij is (als je die torenzet 1 keer niet ziet, dan zie je hem ook 2 keer niet, toch?) verzint Oscar het verliezende 35: ... Lc7 (???). Hij stuiptrekt nog een paar zetten, maar kan de werkelijkheid niet ontkennen. Volkomen ten onrechte verliest hij. En schrijft er als toefje op deze heerlijke taart een prachtverslag over (Naast Spitfire heeft de Baronie dus nog een nobelprijskandidaat). Echt, ga op hun site maar eens kijken, wat hij zelf van deze partij vindt. Schaken leidt onvermijdelijk tot zelfwalging, we weten het allemaal. Menigmaal heb ik op het punt gestaan mezelf te castreren om te voorkomen dat mijn genen de toekomst van ons ras bederven. Maar wat deze man zichzelf toewenst overstijgt alles. En als het presteren van Oscar al tot openbare executies leidt, dan kijk hier wat hun bord 8 (Frank de Jong) presteert.

De Jong - Prins

w

In dit soort stellingen zijn alle witte zetten goed en winnend. Het is bijna moeilijk om een niet-winnende zet te vinden. Maar ja hoor. Hij piont het paard??. Ouch, zetten lang doet hij het niet (echt, volgens mij heeft het paard 3 zetten lang in gestaan) tot hij even vergat dat het niet mocht, en net als met appels eten in het paradijs, hij kan het niet laten. OuchDubbelOuch, dat doet zeer. Hier is in plaats van flauwe grappen slechts medeleven gepast. Een prima pot wordt met één zet het graf in geklootzakt. Brrrrrr. Grote mensen hebben besloten te stoppen met schaken om dit soort ellende definitief te voorkomen. Hopelijk vindt Frank de kracht om op en over deze berg te klimmen.

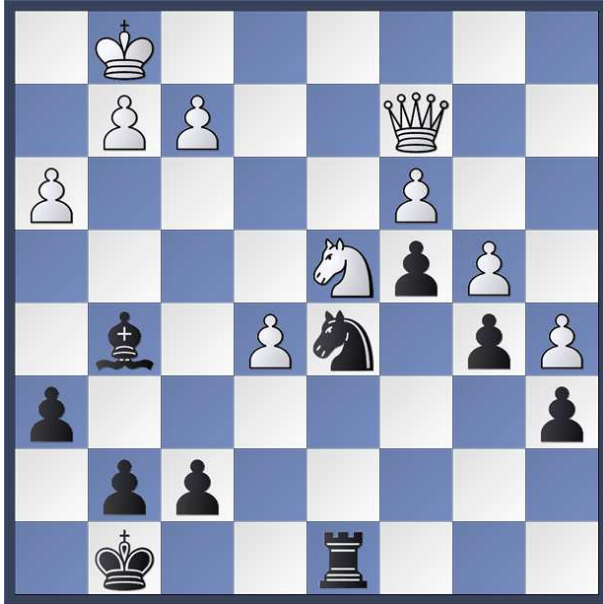
Feike speelde volgens zijn zeggen een matige pot. Nochtans bevatte hij voldoende toelichtbare hoogtepunten. Kijk hier, de stelling na 13: Pf3. Daar zou je toch echt aan Te4 denken, niet? Maar dat is een giftig pionnetje die via een later Lf7 schaakwending teruggewonnen wordt. Toch mooi gespeeld van wit, niet?

Van Berkel - Liefink

z

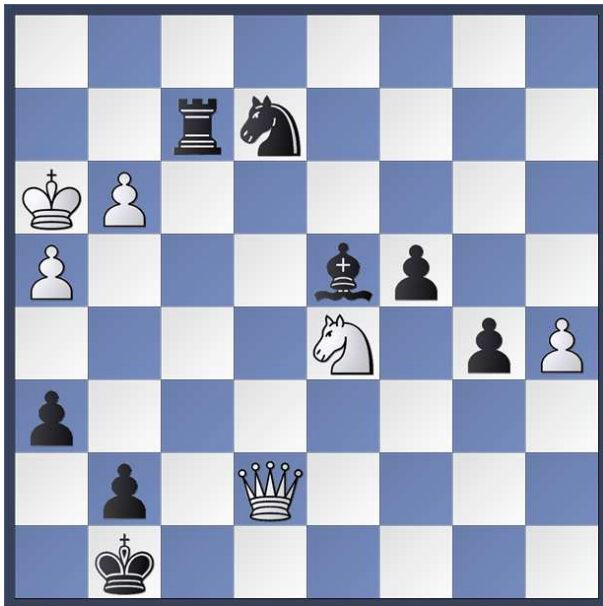
In het middenspel wordt Feike noodgedwongen zijn dame te geven voor toren en loper. Daar wordt het allemaal niet makkelijker van. Om het nog erger te maken, speelt zijn tegenstander gewoon een erg goede pot, waarin hij perfect timed wanneer hij zijn materiele voorsprong teruggeeft teneinde een winststelling te realiseren. Kijkt U maar eens mee:.

Van Berkel - Liefrink

z

Op zet 31 krijgt Feike via 31: ... Pb4; 32:De4 Pd5; 33: e6 Pc3; 34: ef Kf7; 35:Db7 twee pionnen terug, maar weet Rob (van Berkel) pion a6 terminaal te bedreigen, en creëert daarmee een bloedgevaarlijk a-vrijpion.

Van Berkel - Liefrink

w

En na nog wat nare en complexe wendingen ontstaat met wit op 47 aan zet de hierboven opgenomen stelling. Ja, dit is de klassieke voorbeeldstelling waarin paard en dame optimaal samenwerken ter matvoering. Het is simpel ende uit. Via 47:De8, Kh7 volgen via 48: Pe7 matwendingen die niet eenvoudig te voorkomen zijn.

Leon speelde een gambiet systeem waarin hij vele zetten lang het initiatief had tegen Kees. Maar Kees is Cool. Blijft ijskoud keepen en weet zich ten lester ure te ontworstelen.

Nico heeft zijn herdebuut in het eerste ook met verlies moeten bekopen. Dit ongetwijfeld aan de hoeveelheid energie dat hij op de daarvoor liggende donderdag in onze interne competitie tegen mij aangewend had. Terwijl hij me toen knap versloeg was het nu op. Weet niet precies hoe het ging, maar de einduitslag weet ik nog wel.

Zowel Sander als Wilbert speelden een prima remise. Dat doen deze heren graag en vaak. Ook als het nodig is.

En zo komen we dus met 4-4 gelijkspel tegen een toch belangrijk sterker Baronie niet slecht weg. Beetje mazzel bij Ad, beetje meer mazzel bij Rob. Maar ja, het is en blijft een geluksspel, toch??

Ik heb de 10 pagina's vol. Ga nog een keertje lekker dat verslag van hr Hemmers lezen. Daar krijg je niet zomaar genoeg van. Het is met kunstenaars altijd zo dat lijden tot artistieke hoogstandjes leidt. Vanuit dit gegeven wens ik hem nog veel ellende toe, zodat wij van zijn kunstwerken kunnen blijven genieten. Hun volgende twee tegenstanders zijn Raadsheer en DSC, dus dat zit wel goed.

Wij mogen (overigens al weer heel snel) tegen EGS en moeten daarna de Veldhovense favorieten te lijf. Ah, dat wordt allemaal niet makkelijk. Het is duidelijk, WE ZIJN WEER BEGONNEN....

U op de hoogte houdend:

HanS